ger

•C-o grcutate-n toate
se surpă grîul tle-astă vară
pe pîlnii de vîrteje rare
nu miroase-a şoareci
vii pe dedesubt
cu blana mătăsoasă
şi îngheţaţi mai rare în
amurg
se-mpotrivesc butucii
pentru foc
topoarelor ştirbite la tăiş
şi insensibilă la-mpunsături
mi-atîrnă mîna pe cîntare
but însîngerat

dar fierbe în adînc de
muguri
vîrtos şi cleiul
şi oul lepădat la întîmplare
e transparent de ger
o fată-1 încălzeşte
de nimenea văzută
între sînii neformaţi
înfiorată de răceala lui

şi seara îl ridică
în magazia afumată
la lumina lămpii
sâ-i vadă banul sfînt cu pui
tulbure peşte-n adîncime
încremenit în gheaţă

şi cineva-mi întoarce
pînă la ţipăt 3rcul inimii
fără să poată şti dacă rezist
un stol de ciori mai negre *cu*
zăpada
mă-mpuşcă pe la spate
şi sufletul mi-1 zvîrle
de orizont mult mai departe
cu primul pom în floare
şi de mireasma asudat
înfipt în creier bine
şi-n fiecare noapte îmi visez
mal limpede imaginile scrise
ziua